

كيفية صلاة النبي - صلى الله عليه

- وسلم

**Pranašo (ramybė ir Allaho
palaima jam) maldos atlikimo
būdas**

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) maldos atlikimo būdas

Gerbiamas šeichas Abdulaziz Ibn Baz

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) maldos atlikimo būdas

Gerbiamas šeichas

Abdulaziz Ibn Abdullah Ibn Baz

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo

Šlovė Allahui Vienam, ramybė bei palaima Jo tarnui ir Pasiuntiniui, mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai ir kompanjonams. Taigi:

tai glaustas Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) maldos atlikimo būdo aprašymas, kurį norėjau pateikti kiekvienam musulmonui ir musulmonei, kad kiekvienas, su juo susipažinęs, stengtųsi sekti Jo pavyzdžiu. Pranašas sakė:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

„Melskite taip, kaip matėte mane besimeldžiantį.“¹
Štai paaiškinimas skaitytojui:

1 - Kruopščiai atlieka apsiprausimą (vudu): atlieka jį taip, kaip liepė Allahas, vadovaujantis Jo, tebūnie Jis išaukštintas ir pašlovintas, žodžiais:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...).

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (605).

{O jūs, kurie tikite! Kai jūs norite atlikti maldą, nuprauskite savo veidus ir savo rankas (dilbius) iki alkūnių, patrinkite (perbraukdami šlapiais delnais per) savo galvas ir (nuplaukite) savo pėdas iki kulکشنیų...} [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:6]. Korano eilutė.

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ).

„Allahas nepriima maldos be apsisvalymo.“¹

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė tam, kuris netinkamai atliko maldą:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَأَسْبِغِ الوُضُوءَ).

„Kai ruošiesi maldai, kruopščiai atlik apsiprausimą (vudu).“²

2 - Besimeldžiantysis visu savo kūnu atsigręžia į kiblą, kuri yra Kaabos kryptis, kad ir kur jis bebūtų, ir širdyje ketina atlikti norimą maldą – privalomąją ar savanorišką. Jis neištaria ketinimo liežuvio, nes ketinimo ištarimas nėra įteisintas, o yra naujovė (bida), kadangi nei Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam), nei jo kompanjonai (tebūnie Allahas jais patenkintas) to nedarė. Jei jis yra maldos vadovas (imamas) arba meldžiasi vienas, turi pasistatyti priešais save sutrą (kliūtį, pastatytą priešais besimeldžiantįjį, kad žmonės negalėtų praeiti priešais jį maldos metu), į kurią meldžiasi.

¹ Perdavė Muslim, Nr. (224).

² Perdavė Al-Bukhari, Nr. (5782).

Atsigręžimas į kiblą yra maldos sąlyga, išskyrus tam tikrus išimtinius atvejus, kurie yra paaiškinti islamo mokslininkų knygoje.

3 - Ištaria atidarymo takbir, žiūrėdamas į savo sukniūbimo (sudžud) vietą.

4 - Kelia rankas tariant takbir iki pečių lygio arba iki ausų lygio.

5 - Uždeda rankas ant krūtinės: dešinę ranką ant kairės rankos delno, riešo ir dilbio. Tai yra patvirtinta Pranašo praktika.

6 - Suna yra sakyti atidarymo dua:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالتَّيَّامُتِ).

(O Allahe, atskirk mane nuo mano nuodėmių, kaip atskyrei Rytus nuo Vakarų. O Allahe, apvalyk mane nuo mano nuodėmių, kaip baltas drabužis išvalomas nuo dėmių. O Allahe, nuplauk mano nuodėmes vandeniui, ledu ir kruša).¹

O jei nori, vietoj to sako:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)،

(Garbė Tau, Allahe ir šlovė Tau, palaimintas Tavo vardas ir išaukštinta Tavo didybė, ir nėra kito dievo, išskyrus Tave).² Jei jis sako kitas atidarymo dua, apie kurias buvo autentiškai pranešta nuo Pranašo, tai yra priimtina. Pageidautina kartoti jas

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (744), ir Muslim, Nr. (598).

² Perdavė Muslim, Nr. (399).

pakaitomis, nes tai yra tobulesnis sekimas Pranašu. Tada jis ieško prieglobsčio pas Allahą nuo prakeikto šėtono, sako basmala (vardan Allah) ir recituoja sūrą Al-Fatiha, remiantis Pranašo žodžiais:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) .

„To, kuris nerecitavo Knygos atidarymo (Al-Fatiha) sūros, malda yra negaliojanti.“¹ Po jos sako „amin“: garsiai maldose, kurios atliekamos garsiai, ir tyliai – tyliose maldose. Tada recituoja kiek gali iš Korano. Geriausia po Al-Fatiha sūros zuhr, asr ir iša maldose recituoti vidutinio ilgio sūras, fadžr maldoje – ilgas sūras, o maghrib maldoje kartais ilgas, o kartais trumpas sūras, remiantis tai nurodančiais hadisais.

7 - Nusilenkia tardamas takbir, pakeldamas rankas prie pečių arba ausų, taip, kad galva ir nugara būtų viename lygyje, ir uždėdamas rankas išskėstais pirštais ant kelių. Nusilenkime išlieka ramus ir sako: subhana rabijal-azim (Šlovė mano Viešpačiui, Didingajam). Geriausia yra kartoti tai tris ar daugiau kartų. Pageidautina kartu su tuo sakyti:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي) .

((Subhanakal-lahumma va bihamdik, Allahummagh-fir li)) (koks Tu tobulas, Allah, ir aš giriu Tave. Allah, atleisk man).²

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (756).

² Perdavė Al-Bukhari, Nr. (817), ir Muslim, Nr. (484).

8 - Pakyla nuo nusilenkimo (ruku) pakeldamas rankas iki pečių arba ausų lygio sakydamas: „Samijallahu liman hamidah“ (Allahas atsako tiems, kurie Jį giria) jei tai imamas ar besimeldžiantis vienas, tai kildamas sako:

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلءُ السَّمَوَاتِ وَمِلءُ الْأَرْضِ، وَمِلءُ مَا بَيْنَتْ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ) .

((Rabbana va lakal-hamd, hamdan kasiran tajiban mubarakan fih, mil-as-samavati va mil-al-ard, va mil-a ma šita min šai-in bad)) (mūsų Viešpatie, visa gausi, graži, palaiminta padėka priklausio Tau, danguje ir žemėje gausu Tavo išaukštinimų, ir visoje Tavo valioje, gausu Tavo išaukštinimų).¹

O jeigu jis meldžiasi už imamo, tuomet keliantis iš ruku sako: „Viešpatie, šlovė tau“ (rabana va lakal hamd) iki pabaigos, kaip buvo minėta anksčiau. Ir jei kiekvienas iš jų – t. y. imamas, tas, kuris meldžiasi už imamo, ir besimeldžiantis vienas – priduria:

(أَهْلَ النَّاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) .

(Šlovinimo ir didybės turėtojai, tikra, ką vergas (Pranašas) pasakė (apie Tave), ir mes visi esame Tavo vergai. Allahe, niekas negali sutrukdyti tam, ką Tu norėjai dovanoti, ir niekas negali dovanoti to, ko Tu nenorėjai, ir joks turtas ar didybė niekam

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (711), ir Muslim, Nr. (598).

negali būti naudinga, išskyrus iš Taveš.)¹ Tai yra hasan (gera perdavimo grandinė), nes patvirtinta iš Pranašo.

Pageidautina, kad kiekvienas iš jų – t.y. imamas, pasekėjas ir besimeldžiantis vienas – padėtų rankas ant krūtinės, kaip tai Pranašas darė stovint prieš ruku, remiantis patvirtintu hadisu, kurį perdavė Vail Ibn Hudžr ir Sahl Ibn Sad (tebūnie Allahas jais patenkintas).

9 - Atlieka sukniūbimą (sudžud) sakydamas: „Allahu akbar“, pirmiausia padėdamas kelius ant žemės, o po to rankas, jei jam tai nėra sunku. O jei sunku, pirmiausia padeda rankas, o po to kelius. Kojų ir rankų pirštus nukreipia į kiblą, suglaudęs ir ištiesęs rankų pirštus. Remiasi ant septynių sudžud kūno dalių: kaktos su nosimi, delnų, kelių ir pėdų galų. Ir sako: subhana rabija al-ala (Šlovė mano Viešpačiui Aukščiausiam). Suna yra tai sakyti tris ar daugiau kartų, ir pageidautina kartu su tuo sakyti:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)،

((Subhanakal-lahumma rabbana va bihamdik, Allahummagh-fir li)) (koks Tu tobulas, Allah, mūsų Viešpatie, ir aš giriu Tave. Allah, atleisk man). Ir dažnai kartoja dua. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė:

¹ Perdavė Muslim, Nr. (477).

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِينَ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

(Būdami nusilenkę šlovinkite Allahą, o puolę kniūbsčiomis nuoširdžiai melskite, kad į jūsų prašymus būtų atsakyta.)¹

Ir prašo savo Viešpaties šio ir pomirtinio pasaulio gėrio. Tiek privalomoje, tiek savanoriškoje maldoje Pranašas laikydavo žastus atokiai nuo šonų, pilvą nuo šlaunų, o šlaunis nuo blauzdų, ir pakeldavo dilbius nuo žemės, vadovaujantis jo žodžiais:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعِيَهُ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ).

(Atlikite sukniūbimą (sudžudą) taisyklingai ir nelaikykite dilbių ištiesę taip, kaip jas ištiesia šuo.)²

10 - Pakelia galvą, tardamas takbir, ir atsisėda ant kairės kojos, dešinę pėdą stato vertikaliai ir deda rankas ant šlaunų ir kelių, ir sako:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

(Rabighfirli va rhamni va hdini va rzukni va afini va džburni) (Viešpatie, atleisk man, pasigailėk manęs, nukreipk mane tiesiu keliu, suteik man paveldėjimą, suteik gerovę ir palaikyk mane).³ Šioje pozicijoje jis ramiai sėdi.

¹ Perdavė Muslim, Nr. (479).

² Perdavė Al-Bukhari, Nr. (788), ir Muslim, Nr. (493).

³ Perdavė At-Tirmizi, Nr. (284), ir Abu Davud, Nr. (850), ir Ibn Madža, Nr. (898).

11 - Atlieka antrąjį sudžud, tardamas takbir ir darydamas jame tą patį, ką darė pirmajame.

12 - Pakelia galvą sakydamas takbir ir trumpam atsisėda taip pat, kaip ir tarp dviejų sudžud. Tai vadinama poilsio atsisėdimu. Tai yra pageidautina, tačiau jei jis tai praleidžia, tai nėra klaida. Jo metu nesakomi jokie dhikr ar dua. Tada atsikelia antram rakatui, atsiremdamas į savo kelius, jei jam tai nėra sunku. Jei jam sunku, atsiremia į žemę. Tada recituoja sūrą Al-Fatiha, o po jos – tai, kas jam lengva iš Korano. Tada daro viską taip pat, kaip ir pirmame rakate.

13 - Jei malda yra dviejų rakatų, kaip fadžr, džumua ir abiejų Eid (šventinės) maldos, po pakilimo iš antrojo sudžud atsisėda ant ištistos kairės pėdos, o dešinę pėdą laiko tiesiai. Dešinę ranką deda ant dešinės šlaunies, sugniaužęs visus pirštus, išskyrus rodomąjį, kuriuo rodo monoteizmą. O jei sugniaužia dešinės rankos mažąjį ir bevardį pirštus, padaro žiedą nykščiu ir viduriniu pirštu ir rodo smiliumi, tai yra gerai, kadangi abu būdai yra patvirtinti Pranašo. Geriausia yra daryti kartais vienaip, o kartais kitaip. Kairę ranką deda ant kairės šlaunies ir kelio. Tada šioje sėdėjimo padėtyje skaito tašahud, kuris yra toks:

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)،

(Visi pasveikinimai, maldos ir geri darbai priklauso Allahui. Ramybė tau, Pranaše, ir Allaho gailėstingumas bei palaima. Ramybė mums ir teisiems Allaho tarnams. Aš liudiju, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą, ir liudiju, kad Muhamedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys.) Tada sako:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

(Allahe, siųsk maldas už Pranašą Muhammedą ir jo šeimą lygiai taip, kaip siuntei maldas už Abraomą ir jo šeimą, iš tiesų, Tu esi vertas šlovinimo ir garbės. Allahe, palaimink Pranašą Muhammedą ir jo šeimą, kaip kad palaiminai Abraomą ir jo šeimą, iš tiesų, Tu esi vertas šlovinimo ir garbės.)¹

Ir ieško prieglobsčio pas Allahą nuo keturių, sakydamas:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

(Allahe, aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo pragaro kančių, nuo kapo bausmės, nuo gyvenimo ir mirties išbandymų bei vargų ir nuo Al-Masih Ad-Dadžal išbandymo blogio.)²

Po to jis prašo, ko tik nori iš šio ir pomirtinio pasaulių gėrio, ir jei jis prašo už savo tėvus ar kitus musulmonus, tame nėra nieko blogo – nesvarbu, ar

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (797), ir Muslim, Nr. (402).

² Perdavė Al-Bukhari, Nr. (1311), ir Muslim, Nr. (588).

malda buvo privaloma, ar savanoriška – remiantis bendru Pranašo posakiu Ibn Masud hadise, kai jis jį mokė tašahud:

(ثُمَّ لِيُخْتَرَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدُ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو) .

(Tada tegul pasirenka ir sako jam labiausiai patinkantį maldavimą.)¹ Kitoje formuluotėje:

(ثُمَّ لِيُخْتَرِ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ) .

(Tada lai pasirenka, kokį maldavimą jis nori.)²

Tai apima viską, kas naudinga žmogui šiame ir anapusiniame gyvenime. Po to ištaria taslim į dešinę sakydamas: „ramybė ir Allaho gailestingumas jums“, o į kairę sakydamas: „ramybė ir Allaho gailestingumas jums“.

14 - Jei malda yra trijų rakatų, kaip maghrib, arba keturių rakatų, kaip dhuhr, asr ir iša, jis sako anksčiau minėtą tašahud kartu su malda už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), tada atsistoja, atsiremdamas į kelius, pakeldamas rankas iki pečių arba ausų lygio ir sakydamas takbir. Jis padeda rankas ant krūtinės, kaip buvo minėta anksčiau, ir recituoja tik sūrą Al-Fatiha. Jei kartais trečiame ir ketvirtame dhuhr maldos rakate recituojama papildomai po Al-Fatiha, tai nėra klaida, nes tai patvirtina Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) hadisas, perduotas Abu Said (tebūnie Allahas juo patenkintas). Jei po pirmojo tašahud

¹ Perdavė An-Nasai, Nr. (1298).

² Perdavė Muslim, Nr. (402).

nepasimeldžiama už Pranašą, tai nėra klaida, nes tai yra pageidautina, bet ne privaloma pirmajame tašahud. Tada jis sako tašahud po trečio maghrib maldos rakato ir po ketvirto duhr, asr ir iša maldos rakato, kaip buvo minėta kalbant apie dviejų rakatų maldą. Tada jis ištaria taslim į dešinę ir į kairę, tris kartus sako „astagfirullah“ (prašau Allaho atleidimo) ir tada sako:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

(Allahuma antas-salam, va minkas-salam, tabarakta ja dhal-džalali val-ikram) (Allah, Tu esi As-Salam, ir iš Taveš kyla taika, Palaimintas Tu, didybės ir dosnumo Valdove.)¹ Jei jis yra vedantysis maldą, prieš atsisukdamas į žmones, sako:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ النَّشَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

(Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, Vieną be partnerių. Jam priklauso valdžia ir šlovė, ir Jis yra Visagalis. Visa galia priklauso Allahui. Allah, niekas neatims to, ką Tu davei, ir niekas nedovanos to, ką atėmei. Ir savininko turtas bus bevertis prieš Tave. Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, ir mes negarbiname nieko kito, išskyrus Jį. Jam priklauso gėris, gailestingumas ir gražus pagyrimas. Nėra

¹ Perdavė Muslim, Nr. (591).

jokio kito dievo, išskyrus Allahą, mes skiriame religiją tik Jam, net jei to nekenčia netikintieji.)¹

Ir trisdešimt tris kartus šlovina Allahą, trisdešimt tris kartus Jį giria, trisdešimt tris kartus skelbia Jo didybę ir užbaigia šimtą sakydamas: La ilaha illallah vahdahu la šarika lah, lahul-mulku va lahul-hamd va huva ala kulli šai-in kadir (Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą vienintelį, neturintį partnerio. Jam priklauso valdžia ir šlovė, ir Jis yra Visagalis), o po kiekvienos maldos recituoja ajatul-kursi, sūras Al-Ikhlās, Al-Falak ir An-Nas. Pageidautina šias tris sūras kartoti tris kartus po fadžr ir maghrib maldos, kadangi apie tai yra Pranašo hadisų. Visi šie dhikr yra suna, o ne privalomi.

Kiekvienam musulmonui ir musulmonei yra nustatyta savanoriškai atlikti keturis rakatus prieš duhr maldą ir du po jos, du po maghrib maldos, du po iša maldos ir du prieš fadžr maldą. Iš viso yra dvylika maldos rakatų. Šie rakatai vadinami „ar-ravatib“, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) reguliariai jų laikėsi, kai nebūdavo kelionėje. Kalbant apie keliavimą, jis kelionėse praleisdavo suna maldas, išskyrus fadžr suna maldą ir vitr maldą, nes jis jas reguliariai atlikdavo tiek nekeliaudamas, tiek keliaudamas. Geriausia šias suna maldas ir vitr maldą atlikti namuose, tačiau jei

¹ Perdavė Muslim, Nr. (402).

jos atliekamos mečetėje, tai leistina, remiantis Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) žodžiais:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

(Geriausia žmogaus malda yra jo namuose, išskyrus privalomąją maldą.)¹

Šių rakatų laikymasis yra iš priežasčių, vedančių į rojų, remiantis Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) hadisu:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

(Kas pasimeldžia dvylika rakatų per vieną dieną ir naktį, tam bus pastatytas namas rojuje.)²

Ir atlikti keturis rakatus prieš asr, du prieš maghrib maldą ir du prieš iša maldą yra gerai, nes yra autentiškų hadisų nuo Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam), kurie tai patvirtina. Ir atlikti keturis rakatus po dhuhir ir keturis prieš ją yra gerai, remiantis Pranašo žodžiais:

(مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

(Kas reguliariai atlieka keturis rakatus prieš dhuhir maldą ir keturis po jos, tam Allahas uždraus pragarą.)³ Tai reiškia, kad prie reguliarios suna maldos jis prideda du rakatus po dhuhir maldos, nes reguliarią suna maldą sudaro keturi rakatai prieš ją ir du po jos. Taigi, jei jis prideda du po jos,

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (6860).

² Perdavė Muslim, Nr. (728).

³ Perdavė Ahmed, Nr. (25547), ir At-Tirmizi, Nr. (393), ir Abu Davud, Nr. (1077).

pasiekiamo tai, kas paminėta Umm Habiba (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadise.

Ir Allahas yra Tas, kuris suteikia sėkmę. Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muhammedui, Abdullah sūnui, jo šeimai, kompanjonams ir tiems, kurie juos dorybingai seka iki Teismo dienos.

Turinys

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) maldos atlikimo būdas	2
Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) maldos atlikimo būdas	2